

Restauracija portreta korčulanskih veterana

Restaurirani portreti predstavljeni su korčulanskoj publici

Veliki kulturni događaj za Korčulu

U palači Gabrielis izložene vrijedne restaurirane umjetnine

Korčulanski portreti nakon 'makovera' vraćeni kući

Hrvatski restauratorski zavod četiri zagonetna portreta u vlasništvu Gradskog muzeja Korčula uvrstio je u dvogodišnji plan restauracije, a obnovu je u cijelosti financiralo Ministarstvo kulture i medija RH

Mnogobrojna publika svjedočila je iznimnom kulturnom događaju, povratku Korčulana kući

PIŠE: DORA LOZICA
FOTO: PINO GAMULIN

Godina i pol dana prošla je otkad su četiri portreta pomno zapakirana i transportirana iz korčulanskog Gradskog muzeja u Restauratorski odjel u Dubrovnik gdje su detaljno obnovljeni, a prošle subote i vraćeni kući, u palaču Gabrielis, kako bi se u novom ruhu predstavili

mnogobrojnoj publici.

Ljepota platna

Hrvatski restauratorski zavod četiri zagonetna portreta u vlasništvu Gradskog muzeja Korčula uvrstio je u dvogodišnji plan restauracije, a obnovu je u cijelosti financiralo Ministarstvo kulture i medija RH. Kako nam je objasnila Nada Lučić, voditeljica Restauratorskog odjela

u Dubrovniku te rođena Korčulanka, portreti su u Odjel stigli u prilično lošem stanju.

Restaurirani su 1974. godine tehnologijom i materijalima koji su danas odbačeni, lakovi su požutjeli i potamnili, s godinama se nakupio talog prljavštine, a umjetnine su izgubile svoje originalne teksture.

"Pokušali smo zadržati sve originalne materijale,

izvršili smo samo nužne zahvate, ojačali smo platno, uklonili smo potamnjele retuše, neka platna smo pokrpali, restaurirali smo ukrasne okvire. Portret kardinala je bio u najlošijem stanju, a Boschi je imao jako skroman okvir pa smo u dogovoru s konzervatorima napravili novi", objasnila je viša konzervatorica-restauratorica Lučić.

Vrlo zahtjevne radove prate i povijesno-umjetnička te arhivska istraživanja koja su u pravilu i zabavnija, barem za širu publiku. Kako bi potvrdili tko se uopće nalazi na portretima, djelatnici dubrovačkog odjela i kustosi muzeja zajedničkim snagama istraživali stare dokumente, arhivske podatke i matične knjige. Istraživanja su većinom potvrdila identitete Korčulana na portretima.

Kardinal Boschi

U crvenoj odori s crkvenim obilježjima portretiran je kardinal Ivan Karlo Boschi. Platno kardinala je bilo u iznimno lošem stanju pa se ravnateljica muzeja Marija Hajdić bojala za njegovu sudbinu. No, među portretima je još jedan muškarac iz obitelji Boschi iz 19. stoljeća, još uvijek nije sigurno o kome se točno radi.

"Boschi je bila mnogobrojna korčulanska obitelj s jako puno muških nasljednika, teško je točno zaključiti o kome se radi. Restauracija je otkrila detalje na portretu, tako i grb obitelji Boschi. Zanimljivo je što se grb obitelji ne nalazi na njihovoj palači u Korčuli, imamo ga na njihovim kućama u Lumbardi i Žrnovu te na groblju i evo, sad i na portretu", objasnila je ravnateljica Hajdić ističući kako se bljesak obnovljenih portreta doživi jednom u životu.

Za portret markantnog muškarca u crnoj odori iz 17. stoljeća smatralo se da pripada obitelji Andrijić, inače obitelji majstora, klesara i inženjera koja je zaslužna za današnji izgled Korčule, ali i Dubrovnika. Ispostavilo se da su sumnje bile opravdane.

"Istražujući došli smo do zaključka da se najvjerojatnije radi o Domenicu Andrijiću,

najstarijem sinu spomenutom u krštenim knjigama. Njegova je fizionomija posebna, a obitelj Andrijić pratimo iz generacije u generaciju do konca 19. stoljeća. Živjeli su kao imućna gradska obitelj, ne samo od klesarstva, već

i od ubiranja poreza od posjeda diljem otoka, od Lumbarde do Blata", priča nam ravnateljica Hajdić.

Zaffron kao šafran

Vrlo zanimljiv je portret Vicka Zaffrona iz 18. stoljeća koji je bio kapetan, što je i vidljivo po njegovim statusnim simbolima, naslijeđe je pomorska karta, šestar, čipkana košulja. O Zaffronu detaljno je istraživala kustosica Sani Sardelić koja je portrete redovno posjećivala dok su bili u Dubrovniku "na rehabilitaciji". U suradnji s publicisticom i povjesničarkom Teom Marinović, došla je do zanimljivih zaključaka.

Portret je nacrtao slikar iz Napulja gdje su kapetani često putovali. U to su vrijeme tri brata iz obitelji Zaffron plovila Atlantičkom, Ivan, Josip i Vicenco. U početku su plovili zajedno, no uskoro se bogate pa svaki brat gradi svoj brod te je bilo koji od ove trojice mogao u Napulju naručiti svoj portret. Međutim, uvidom u katastar, baš je Vicko bio vlasnik kuće i imanja na sv. Nikoli gdje je portret i pronađen.

"Prezime Zaffron vjerojatno je došlo od cijenjenog začina šafran kojim su trgovali, a još se u mom djetinjstvu uzgajao u Žrnovu i Smokvici. To potvrđuje i popis namirnica za paprenjak iz 16. stoljeća kojeg je slučajno pronašao Cvito Fisković. Po svemu sudeći, kapetani obitelji Zaffron bili su čudesno vješti i hrabri, bavili su se trgovinom i putovali morima. Korčulani na portretima bili su stvarne osobe, članovi bratovština, jeli su hranu koju i mi, živjeli su otočnim životima. Ponekad mi se čini da se nismo puno promijenili", romantično zaključuje kustosica Sardelić stavljajući činjenice u društvene okvire prošlih vremena. Izložbu je na punom Trgu sv. Marka svečano otvorila pročelnica Hrvatskog restauratorskog zavoda Ivana Svedružić Šeparović, a u glazbenom programu sudjelovali su Pavao Pavlović na saksofonu i njegova kćer Marija Pavlović na flauti.